

11. marts 2021

Sagsnr.: 20/12263

SOJAAN

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

OPHÆVELSE OG HJEMVISNING af påbud i sag om sporbarhedsdokumentation i Vejle Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter fødevarelovens § 52, stk. 1,¹ og fødevareforordningens artikel 18, stk. 2,² jf. fødevarelovens § 58 a, stk. 1.

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Fødevarestyrelsens afgørelse af 11. september 2020, sendt skriftligt den 22. september 2020, om påbud om destruktion af 1456 dåser Pride Olie á 15 liter, og hjemviser sagen til fornyet behandling.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.³

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**

Toldboden 2

8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00

CVR-nr. 37795526

EAN-nr. 5798000026070

nh@naevneneshus.dk

www.naevneneshus.dk

¹ Lovbekendtgørelse nr. 999 af 2. juli 2018 om fødevarer.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed.

³ Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 2. oktober 2020 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af virksomheden.

Indledningsvis har klager påklaget beslaglæggelsen af de 1456 dåser Pride Olie. Ifølge klager er olien købt hos en leverandør, der er korrekt registreret hos Fødevarestyrelsen. Efter klagers vurdering bærer klager ikke ansvaret for at leverandøren handler med registrerede fødevarevirksomheder. Klager har anført, at sporbarheden er sikret, idet klager ved modtagelse af varerne har fået et fragtbrev, hvorefter varens oprindelse fremgår, samt at klager har sikret sig leverandørens korrekte registrering som fødevarevirksomhed. Klager har vedlagt fragtbrev og faktura for køb af olien.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Fødevarestyrelsen har ved et kontrolbesøg den 11. september 2020 konstateret, at klager ikke kunne fremvise fyldestgørende sporbarhedsdokumentation for 1456 dåser Pride Olie á 15 liter. Styrelsen har endvidere konstateret, at den af klager anvendte leverandør har angivet at have underleverandører, som over for styrelsen har afvist at have handlet med den pågældende leverandør. På denne baggrund har styrelsen anset den fremviste sporbarhedsdokumentation for utroværdig og ugyldig.

Det fremgår af kontrolrapporten, der blev udfyldt under kontrolbesøget, at klager til de konstaterede forhold har bemærket følgende:

”Jeg troede at leverandør af olie var OK og reel. Jeg vidste ikke at min leverandør ikke anvendte fødevareimportører, som tilsyneladende ikke har styr på deres fødevareaktiviteter.”

Fødevarestyrelsen har under tilsynet påbudt klager at destruere olien. Den 22. september 2020 har Fødevarestyrelsen sendt påbuddet om destruktion af de 1456 dåser Pride Olie skriftligt. Det fremgår af afgørelsen, at påbuddet er givet i medfør af fødevarerlovens § 52, stk. 1, fordi klager ikke har overholdt fødevarerforordningens artikel 18, stk. 2. Ligeledes fremgår det, at påbuddet er givet på baggrund af de forhold, der blev konstateret ved kontrolbesøget den 11. september 2020.

2.2 Fødevarestyrelsens bemærkninger til klagen

Fødevarestyrelsen har den 28. oktober 2020 oversendt sagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Det fremgår af bemærkningerne, at klagers leverandør er registreret hos Fødevarestyrelsen. Styrelsen har endvidere bemærket, at klager ved et kontrolbesøg den 27. august 2020 er blevet gjort bekendt med udfordringerne med sporbarhed og registreringsforhold hos flere leverandører af goudaost, herunder hos klagers leverandør af olie. Ifølge

styrelsen er klager i den forbindelse blevet vejledt om vigtigheden af at kontrollere oplysninger på fakturaer og følgesedler. Efter styrelsens opfattelse har klager derfor holdt sig i bevidst uvidenhed om leverandørens forhold ved fortsat at handle med denne.

På samme baggrund har Fødevarestyrelsen ikke kunnet genkende klagers påstand om ikke at være bekendt med underleverandørerne. I forhold til det vedlagte fragtbrev har styrelsen bemærket, at dette ikke indeholder oplysninger om den leverede vare, herunder mængden, hvorfor dokumentationen ikke er fyldestgørende. Hertil har styrelsen angivet, at der er tvivl om, hvilken virksomhed klagers leverandør har handlet med. Styrelsen har oplyst, at leverandøren, ifølge en fremvist faktura, har modtaget varer fra én virksomhed, mens en anden virksomhed har modtaget betaling for varerne. Ifølge styrelsen har begge mulige underleverandører har afvist at have handlet med klagers leverandør.

Fødevarestyrelsen har med henvisning til ovenstående vurderet, at den fremviste sporbarhedsdokumentation er konstrueret til lejligheden og ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold. Efter styrelsens opfattelse er sporbarhedskæden og ansvarskæden derfor brudt i tidligere led, hvorfor fødevarerne ikke kan lovliggøres. I den forbindelse har styrelsen bemærket, at det endnu ikke har været muligt at følge fødevarernes vej gennem alle distributionsled tilbage til producenten/importøren, som er formålet med sporbarhedsreglerne, jf. pkt. 29 i fødevareforordningens præambel.

Endelig har Fødevarestyrelsen anset det som et fødevaresikkerhedsmæssigt problem, såfremt fødevarevirksomheder kan lovliggøre fødevarer blot ved at sikre sig, at sidste distributør/leverandør i kæden er behørigt registreret, når forudgående led enten ikke er registreret eller afviser at have solgt den pågældende vare.

2.3 Nye oplysninger under sagens behandling

På Miljø- og Fødevareklagenævnets foranledning har Fødevarestyrelsen den 3. december 2020 sendt supplerende oplysninger i sagen. Styrelsen har oplyst, at den til klagen vedlagte faktura blev fremvist under kontrolbesøget, men at fragtbrevet først er kommet styrelsen i hænde med klagen.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Fødevarestyrelsen træffer de afgørelser, herunder meddeler de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelsen af de krav, der er fastsat i fødevarelovgivningen eller i Den Europæiske Unions forordninger og direktiver, jf. fødevarelovens § 52, stk. 1.

Ledere af fødevarevirksomheder skal være i stand til at identificere, hvorfra de har fået leveret en fødevare. Til det formål skal der etableres

systemer og procedurer, hvorved sådanne oplysninger kan stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på deres anmodning, jf. fødevareforordningens artikel 18, stk. 2.

Det fremgår af sporbarhedsvejledningens pkt. 4.4,⁴ at artikel 18 ikke præciserer, hvilke oplysninger, der skal opbevares af virksomhederne, men for at opfylde målet med bestemmelsen, skal virksomheden, ifølge EU-Kommissionens vejledning som minimum være i besiddelse af følgende oplysninger:

1. Leverandørens navn, adresse og identifikation af de leverede varer
2. Kundens navn, adresse og identifikation af de leverede varer
3. Dato og om nødvendigt tidspunkt for transaktion eller levering
4. Mængde, hvor det er relevant eller antal.

En fødevarevirksomhed skal kunne identificere enhver, som virksomheden har modtaget fødevarer eller råvarer fra. Dette leverandøridentifikationskrav, jf. artikel 18, stk. 2, handler om både den fysiske strøm og den juridiske vej. Der er naturligvis kun krav om dokumentation for ét led tilbage og ét led frem.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder det ikke godtgjort, at klager har overtrådt fødevareforordningens artikel 18, stk. 2. På denne baggrund finder nævnet, at påbuddet om destruktion i medfør af fødevarelovens § 52, stk. 1, ikke er korrekt.

Indledningsvis har Miljø- og Fødevareklagenævnet forstået klagen således, at den omfatter påbuddet om destruktion af 11. september 2020, sendt skriftligt den 22. september 2020.

Herefter har Miljø- og Fødevareklagenævnet ved afgørelsen vurderet, at klager alene er ansvarlig for at identificere den leverandør, der har leveret olien til klager. Nævnet har støttet vurderingen på ordlyden af fødevareforordningens artikel 18, stk. 2, hvorefter fødevarevirksomhedsledere skal være i stand til at identificere, hvorfra de har fået leveret en fødevare. Nævnet har ved vurderingen også inddraget Fødevarestyrelsens praksis i sporbarhedsvejledningens pkt. 4.4, hvorefter leverandøridentifikationskravet alene gælder ét led frem og ét led tilbage. Efter nævnets vurdering kan der således ikke efter fødevareforordningens artikel 18, stk. 2, stilles krav om, at klager skal identificere eller gøre sig bekendt med leverandørens underleverandører.

I forlængelse heraf har Miljø- og Fødevareklagenævnet ved afgørelsen lagt vægt på, at den til klagen vedhæftede faktura er blevet fremvist som sporbarhedsdokumentation på kontroltidspunktet. Det er nævnets vurdering, at klager hermed har fremvist fyldestgørende sporbarhedsdokumentation på de 1456 modtagne dåser Pride Olie. Herved

⁴ Vejledning om sporbarhed - fødevarer, 1. udgave, marts 2017.

har nævnet lagt vægt på, at fakturaen indeholder oplysninger om leverandørens navn, adresse og identifikation af de leverede varer, samt dato og mængde af produktet. Dermed finder nævnet, at klager har overholdt leverandøridentifikationskravet i fødevareforordningens artikel 18, stk. 2.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Fødevarestyrelsens afgørelse af 11. september 2020, sendt skriftligt den 22. september 2020, om påbud om destruktion af 1456 dåser Pride Olie á 15 liter, og hjemviser sagen til fornyet behandling.